

Beatrijs van den Brink roeit vanaf 2006 bij R&ZV Jason te Arnhem in verschillende ploegen, dames en gemengd. In regiowedstrijden haalde zij met een vaste wedstrijd ploeg goede resultaten. Sinds twee jaar schrijft zij een column in ROEIEN.

Reageren?

Beatrijs.column@gmail.com

Frustraties

Wie heeft ze niet? Frustraties! Zij, die zonder direct een oordeel te vellen, zich een weg banen over het kronkelige pad van het leven, komen er veelal goed mee weg.

Wie roeit om stress ontstaan door frustraties weg te werken, krijgt er vaak gratis weer andere voor in de plaats.

Eerst moesten de geesten op onze vereniging rijp worden gemaakt voor de Elfsteden Roeimarathon van mei, waarin deelnemers in estafette meer dan 20 uur het 210 km lange traject al roeiend afleggen. Bij LRV Wetterwille te Leeuwarden gingen men het water op om naar de start te roeien in de Prinsentuin te Leeuwarden om later te finishen bij het vertrekpunt.

Een groep van 12 roeiers bijeen krijgen, die niet alleen qua techniek en conditie voldoen, maar vooral ook als persoonlijkheden bij elkaar passen, is al een opgave op zich.

Vooraf jongere leden verheugden zich het meest op dit spannende avontuur. In de voorbereiding waren juist zij het eerst geblesseerd waardoor zij niet meer mee konden roeien, maar in een andere rol wel mee konden gaan. Frustraties alom, alvorens de wedstrijd begon. De 'captain' mocht smeerolie voor het geheel zijn.

Fanatisme, 's nachts varen zonder hulp van maanlicht, vermoeidheid en onkunde zorgden tijdens deze zware wedstrijd, naast een hoop plezier, ook voor de nodige frustraties. Een geweldig schouwspel voor toeschouwers. Een opper van de eerste orde, ook voor de begeleidende 'wallers', die door gebrek aan slaap het zwaar hadden.

"Ik had zo'n zin om die Duitsers eens een flinke mep te verkopen en hun boot om te trekken", vertelde een stuur later. "Op de smalle 'Luts' duwden ze ons in het riet en molden bijna onze boot terwijl je op deze vaart elkaar niet kan passeren en dat zonder een woord te zeggen. Geen aankondiging en geen excuus. Zo fanaat, echt belachelijk." De altijd wat verlegen en rustige stuur had iets in hemzelf ontdekt wat wij ook niet van hem kenden. Hij had zich beperkt tot schreeuwen; van omkiepen was het niet gekomen. Ook het 's nachts met een paar boten tegelijk wisselen van bemanning vlak na een brug bracht menig doorgaande boot in de knel. "Hoe verzin je het", schreeuwde een roeier. "Dat snapt toch iedere gek dat je dat niet kan doen. Nu botst bijna iedereen op elkaar."

"Je zou bijna zin hebben om de pikhaak in de boot bij te vijlen om de ander zo beter te lijf te kunnen gaan", reageerde een andere stuur op het onbehouden gedrag van een andere boot, die andermans roer bijna doormidden voer.

Hoe groot is de frustratie als je je uit de naad hebt geroeid en de overnemende ploeggenoten bij de wisselplaats niet klaarstaan en de voor-sprong vervliegt. "Heb ik daarvoor zo hard geroeid en zoveel boten gepasseerd?", riep een roeier uit onze groep zwaar gefrustreerd. Het overkwam hem twee keer. Gevoel van relativering was er te zoeken. Dat het schema van aankomsttijden allang niet meer klopte was geen excuus.

"Vast een levensles dat het juist bij jou gebeurde", sprak een zeer jonge waller die al vaker met dit bijltje had gehakt. "Incasseren en opveren", dat is alles. "Vraag het maar aan de captain."

